

Кое би накарало, следователно, Лора, която така рѣзко се раздѣля нея нощъ съ Яворовъ, която е дала доказателства, че право или криво не държи много на общественото мнение да се откаже отъ живота и посегне върху себе си тогава, когато и предстои да се раздѣли съ мъжа си, за да живѣе така, както тя разбира и иска, още по-вече, че обществото е считало този бракъ за несъответствующъ и нѣмало да има никаква изненада за него.

Яворовъ е билъ човѣкъ съ буенъ темпераментъ, както ни го обрисова съ своитѣ показания неговия близкъ приятелъ свидетель Алек. Паскалевъ; бившъ четникъ [при обиска въ квартирата му сж намерени освенъ двата револвера — вещ. доказателства по дѣлото, — но и пушки, раници и др. — вижъ огледния протоколъ съ дата 30 ноемврий 1913 година] и съ такъвъ буенъ темпераментъ Яворовъ е могълъ легко да посегне върху чуждия животъ, както и е направилъ. Въ това отношение сж много характерни и ценни показания на свидетеля Д-ръ Н. Червенъ Ивановъ [листъ 84 отъ следственото дѣло, гдето той предава разговора си съ Лора Каравелова, която му казала, че въ единъ разговоръ съ Яворовъ последния ѝ билъ заявилъ: »азъ ти давамъ срокъ да помислишъ добре, да обмислишъ добре преди да се съберемъ да живѣемъ заедно, инѣкъ всѣко недоразумение между насъ ще се разреши съ това [като ѝ показалъ револвера] единъ за тебе и единъ за мене«. Това Яворове е казалъ, понеже е знаелъ миналия животъ на Лора Каравелова [разводътъ ѝ съ мъжа си Д-ръ Дрѣнковъ] и когато въ послѣдствие вижда, че тази хубава жена се изплъзва отъ неговитѣ рѣце, то твърдъ и суровъ какъвто го рисува миналото му, той стреля върху нея и я убива: това е истината и тя трѣбва да получи своята санкция. Предъ Правосъдието и обществото всѣки трѣбва да получи заслуженото не споредъ думитѣ, които казва, а споредъ дѣлата които върши. Водимъ отъ горнитѣ съображения и на основание чл. 296 отъ Углавното Сждо-производство Сждътъ,